

[Miljøministeren]

at kunne vedtages, idet de forbehold, der har været rejst under de forberedende drøftelser, så godt som alle er hævet af medlemslandene.

Hvad angår spørgsmålet om, hvor mange lande der er i gang med dette, så regner vi selvfølgelig med, at alle EF-landene kommer til at gennemføre det. Det kan nævnes, at Frankrig har gennemført lovgivning på dette område, og at man i England og Tyskland har udarbejdet lovforslag, der er parat til fremlæggelse. Man kan også nævne, at de øvrige industrilande rundt omkring i verden alle forbereder mere vidtgående lovgivning på disse områder, fordi de naturligvis ligesom vi har måttet erkende, at den kemiske industri er i en sådan rivende udvikling, at det er nødvendigt at mobilisere samfundets kontrol med dets produkter.

Så spurgte fru Annelise Gotfredsen, om det, at man både behandlede sagerne i Danmark og i udlandet, ikke ville føre til overlaping og en urimelig tidrøvnning. Dér vil jeg sige, at efter min opfattelse er det tværtimod sådan, at det, at man forsøger at anvende de samme principper for undersøgelse og godkendelse, og at man gennemfører nogenlunde samme regler, i hvert fald samme minimumsregler, i alle landene, og at man kontrollerer laboratorier og institutter ved at stille standardiseringskrav til dem, gør, at man kan bruge mindre tid og mindre kræfter i hvert land, sådan at man umiddelbart kan anvende resultaterne af de institutters og laboratoriers undersøgelser, som opfylder betingelserne for at være godkendte laboratorier og institutter. Det medfører, at man kan ligestille disse undersøgelser med de undersøgelser, som danske virksomheder lader foretage på danske laboratorier eller gennemfører på deres egne laboratorier. Det er en af grundene til, at man kan gøre det relativt hurtigt, som vi har foreslået det, og at man ikke behøver større mandskab, end vi har foreslået det, hvis man altså vel at mærke gennemfører det som planlagt i de andre lande.

Jeg finder, at det tidsrum, der er tale om vedrørende anmeldelsesfristen, hverken er for stort eller for lille. Her har været fremhævet begge synspunkter. Nogle har fundet, at det var for lang tid, man skulle gå og vente – det gjorde bl. a. fru Annelise Gotfredsen –

medens andre har sagt, at det er for kort tid, og nogle har bl. a. henvist til USA.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, hvad vi mere detaljeret kan gennemgå i udvalget, at den amerikanske lovgivning på dette område er anderledes i detaljer end den her foreslåede. Bl. a. med hensyn til spørgsmålet om anmeldelse drejer det sig i den amerikanske lovgivning om 90 dage, før produktion er tilladt, medens det i vores lovgivning drejer sig om markedsføringstidspunktet. Jeg kan også nævne, at efter den amerikanske lov er det sådan, at når de 90 dage er gået, så udelukkes myndighederne fra visse former for yderligere indgreb. Det er ikke tilfældet med det danske forslag. Her har myndighederne fortsat adgang til at kræve yderligere undersøgelser, hvis man finder det rimeligt og påkrævet.

Så har man fra flere af ordførernes side været inde på spørgsmålet om at have en forhåndsgodkendelse i stedet for en anmeldelse, og flere ordførere har fremhævet en sådan forhåndsgodkendelse som noget, der skulle være langt bedre end det her foreslåede anmeldelsesprincip. Umiddelbart kunne det også lyde, som om det, at noget blev godkendt, i højere grad sikrede kvaliteten og indholdet af det, der godkendes, end noget, der bare skulle anmeldes. Men sagen er den, at det efter vor opfattelse vil være en bedre udnyttelse af vore ressourcer at bruge anmeldelsesprincippet, for så har vi muligheden for med de ressourcer, der her er foreslået, nogle og halvfjerds mand og udgifter på 20 mill. kr. om året for staten, at få alle de nye kemiske produkter, som markedsføres, registreret og behandlet inden for de kategorier og efter de regler og betingelser, som myndighederne skønner vigtige. Det ville være komplet umuligt at få gjort det inden for overskuelig tid, hvis man skulle gennemføre et godkendelsesprincip for alle stoffer.

Hertil kommer, at hvis man gennemførte et godkendelsesprincip, ville der opstå en række problemer, når nye ting blev opdaget, på grund af den rivende udvikling. Det ville være betydelig sværere at få foretaget yderligere undersøgelser og analyser, hvis vedkommende, der producerer dem, havde et stemmel på, at de var godkendt. Det ville give en berettiget forventning hos vedkommende om, at så var den sag ude af verden, og det er netop noget af det, man ikke kan være sikker